

Чудната певица

(Приказка от А. Т. Давидов.)

Хубаво пее Жабуранка, знаменитата певица. . . И такива думи дума, и такива песни пее, както всички жаби, — а то излиза у нея другояче, така че без да искаш, ще се заслушаш. . .

По всички блатата, по всички тресавища скита Жабуранка и песни пее. Тя устройва дори няколко пжти концерти и се събираха мнозина да я слушат. Послушат, поплачат си и дълго после приказват за нея:

— Ах, как хубаво пее Жабуранка! . . И какви уста има! . . И как очите ѝ блестят. . . Изведнаж се познава, че тя за нищо земно не мисли. . .

А и наистина Жабуранка беше отлична жаба. Тя живееше тихичко, смирено, с никого се не караше и повече обичаше да пее. Тя пееше, за да я слушат и това най-много обичаше.

Ала случи се, долетя веднаж край блатото един щъркел: поиска той да послуша Жабуранка.

Отидоха да я повикат:

— Ела, ела, — казваха ѝ, — не бива да отказваш.. Щъркелт е такъв големец, не бива да го сжрдим. Искане да му попееш.